

om at foreslaa. For det Første skal jeg gjøre opmærksom paa, at der i Lovforslaget er nævnt Loven om unge Menneskers Arbeide i Fabriker, og disse Bestemmelser ere lempeligere, i det Mindste for yngre Folt, end de Bestemmelser, der her ere foreslaaede. Det kan gjerne være, at saa unge Folt ikke blive Lærlinger. Det forekommer mig ogsaa, at Helligdagsbestemmelsen i Lovforslaget er at foretrække. Søvrigt hjerne disse Bestemmelser sig ikke saa meget fra hinanden, idet der siges i Endringsforslaget, at Lærlingen maa i Reglen ikke anvendes til noget Arbeide i Mesterens Tjeneste efter Al. 9 Formiddag, medens Lovforslaget siger, at paa Søn- og Helligdage maa det ikke formenes Lærlingen at besøge Gudstjenesten, ligesom han paa disse Dage i Reglen bør have Eftermiddagen fri. Det, som det kommer an paa, er, at man ikke fører en Bestemmelse ind, som er saa om sig gribende, at den vil gjøre det umuligt at faae Mesteren til at antage sig Lærlingen, i alt Fald paa den Maade, som jeg anser for heldigt, nemlig saaledes at Mesteren optager ham i sit Hus. Derjom Mesteren skal være saaledes stillet overfor Lærlingen, at han ikke kan benytte denne til at gaa et Grinde i Byen efter Al. 9 paa en Helligdag, selv om der er 3 Helligdage i Række, saa tror jeg, det vilde virke fræmmende, og skjøndt jeg fuldstændig kan sympathisere med den Bestemmelse af mange forskjellige Grunde, at man skal give Søndagsfrihed, hvor man kan, tror jeg, at nogen Barsomhed her vilde være det Rette. Det sidste Stykke i Endringsforslaget maa jeg tillade mig at yttre mig imod, det er nemlig Bestemmelsen om Nattearbeide for Lærlingerne. Den ærede Ordfører har ogsaa udtalt sig tvivlende om dette Punkt, og jeg tror paa ingen Maade, det gaar an at vedtage den Bestemmelse, der her er foreslaet, at alt Arbeide efter Al. 8 betragtes som Nattearbeide. Jeg tror, det var den ærede Ordfører, eller i alt Fald var der et Medlem, som nævnedes forskjellige Næringsdrivende, saasom Trykkerne og Bagerne. Naar man f. Ex. veed, hvilken Rolle Votstrykkeriet spiller baade her i Kjøbenhavn og hele Landet over, tror man da, at man kan faae en Bogtrykker til at antage en Lærling, naar man forbyder ham at benytte hans Arbeide efter Al. 8? Saa vil

man have, at Indenrigsministeriet i hvert enkelt Tilfælde skulde give Dispensation, men det forekommer mig vilde være høist uheldigt. Jeg er ingen Ynder af, at man i hvert enkelt Næringsfag skal gaa ind til Ministeriet, naar man vil have forandret et Par Timer i Døgnet, jeg ønsker helst, man skal have en klar Lovbestemmelse, der ordner Forholdene. Jeg har ikke Noget imod, at man overfor Nattearbeide giver meget stærke Forhindringer i de Fag, hvor det kan gjøres med Forstand, men det forekommer mig, at det i Stedet for dette var bedre at opregne de Fag, hvor der burde gjøres Undtagelser, og at gjøre Undtagelserne i ethvert Tilfælde paa en anden Maade end stet her. Det Samme, jeg nævnte om Bogtrykkeriet, gjælder i høi Grad om Bagerneeringen. Man vil ikke kunne faae en Bager til at antage sig en Lærling, naar man forbyder ham at bruge dennes Aftenarbeide. Hvad vil der saa ske? Man vil ganske simpelt nøies med Medhjælperne i Stedet for Lærlinge. — Fremdeles har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds stillet et Endringsforslag om, at Lærlingene aldrig maa udføre Arbeidet i Afford. Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om Afford og Recitationer, som jeg for Dieblisset ikke skal komme ind paa, thi det vilde føre for vidt, men jeg tror ikke, det vilde være saa ganske let at paabise, hvorledes man fra offentlig Side skal arbejde, naar man ikke vil bortlicitere eller bortaktordere Arbeidet, naar man ikke vil komme ind paa det Andet, nemlig Favorisering af enkelte bestemte Mestres, eller hvem det nu ellers kunde være. Det ærede Medlem er bange for, at der skal lægges for stærkt Beslag paa Lærlingens Kræfter, naar han skal udføre Arbeidet i Afford, men det kommer an paa, hvad man forstaar ved Afford. Det forekommer mig, at naar der staar, at Lærlingen ikke maa udføre Arbeidet i Afford enten til Fordel for sig selv eller for Mesteren, saa gaar man vel vidt. Det forekommer mig dog, at det ofte er Tilfældet — jeg har da i det Mindste ofte erfaret det, at man ved Uplæringen af unge Mennesker siger til en Dreng: Naar Du er færdig med det Arbeide, er Du færdig for i Dag, saa har Du Frihed. I det Hele forekommer det mig ikke, at det gaar an, at man saaledes griber ind i Forholdet og siger i alle Tilfælde, at en Mand